

מה מחפש אריק שרון במחלקת העלייה? מוקד כוח וממלכה עולמית. שופר המדינה כלפי יהדות העולם, שדה רחב לפעילות הבולדוזר, שהיה הופך את יו"ד הסוכנות, אריה דולציין (למטה) לשולייה שלו, אבל, בינתיים

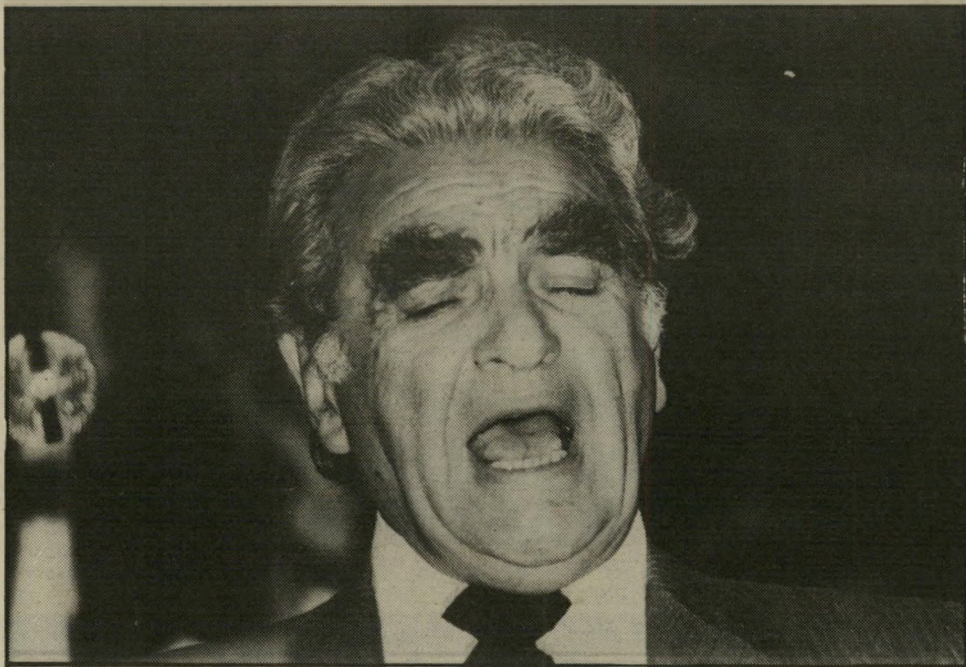
לממשלה, יצחק זמיר, הביא חוות דעת מלפני 12 שנה, שבה ניתן לדולציין עצמו להיות גיבור הסוכנות וגם שר ללא תיק.

מהם סיווייו של שרון לזכות באישור המוסדות למינוי (ראה גם מיסגרת בעמוד 17)?

עצרת הסוכנות יכולה להאציל מסמכויותיה לחברה הנאמנים ולהעביר אליו את ההחלטה. הנהלת ההסתדרות הציונית, לעומת זאת, מתכנסת ככל שבו, ולכן אינה יכולה להתנער מהחלטה. היא מורכבת באופן הבא: שלישי החברים הם נציגי מדינת ישראל, שלישי הם נציגי היהודים בארצות הברית, ושלישי משאר העולם. הישראלים נבחרים על פי יחסית הכוחות בכנסת, ומכאן שלקואליציה יש רוב בהנהלה הציונית.

לליכוד יש שיבועה נציגים בהנהלה, למעשה נגד רשותה. לקונפדרציה חמישה למיזרחי 3. לתמ"י, לרפורמים, לויצ"ו, למכבי, לאורתודוקסים וקונד סרבטיבים יש נציג אחד לכל סיעה.

כל מיפלגה רשאית למנות את נציגיה, ולכן תשען חרות שלא ייתכן שהאחרים יתערבו במינוי של נציגי חרות בהנהלה. שרון חושש שבהצבעה

רבים זקפו גבות בהשתוממות. מדוע הסכים השר ללא תיק, אריאל שרון, להיות מועמד לראשות מחלקת העלייה בהסתדרות הציונית העולמית, כשהוא מוציא הציונות מהמירוצ לתפקידים בכירים בתנועת החרות ובממשלה?

מעטים יודעים ששרון יקבל לידיו, אם מועמדותו תאושר, תפקיד רב עוצמה, שיפיק אותו למרכז הבימה הפוליטית.

כראש מחלקת העלייה הוא יעמוד במשאומתן יום יומי עם מנהיגי כל הקהילות היהודיות בעולם, גם המנייגים הלא-ציוניים.

בסמכותו של ראש המחלקה לכוון את גליה העלייה, הוא יכול להתרכז בהבאת יהודים מסוריה, מברית המועצות, מארגנטינה ומאזרבייג'ן. ירי ביו של שרון טוענים, שמכיוון שקשה לעקוב אחרי שיטות העבודה של ראש המחלקה, איש לא יידע מה עשה שרון כדי להביא לישראל יהודים מאותן ארצות שהעלייה מהן היא בעייתית. תומכיו טוענים, שדווקא במקרה זה דרושה גישה לא שיגרתית. ראש מחלקת העלייה קובע היכן ייבנו מרכזי הקליטה. כיום קיימים 21

עלייה וקואליציה

חשאית יצביעו נגדו הליברלים. עתה מנסים מתנגדי שרון להביא להצבעה נגד מינויו בוועד הפועל הציוני, המתכנס בימים אלה בירושלים. אם לא תהיה הצבעה עתה, יצביע בעניין חברי הנאמנים ב-19 בפברואר. כישלון של שרון פירושו יהיה שדולציין יחזיק בתפקיד עוד שנה נוספת.

כיסא צבוע בזהב

בין אם יזכה שרון בתפקיד ובין אם ייאולג לזוהר עליו בכוחות פנים, כגון התנגדות נרחבת במוסדות הציוניים, הרי שהוא ניטרל את עצמו לחודשים הקרובים ממישחקי הכר סאות המסיקאליים, בחרות ובממשלה. כרי להביק זאת, ישרת את התגלגלה והצעה ששרון יהיה ראש מחלקת העלייה.

תחילת הפרשה בררשת האמריקאית להדיח את, ראש מחלקת העלייה מטעם חרות, רפאל קוטלוביץ. הוא הודח למרות שנהנה מאמונו של מנחם בגין.

האשם למיפלים העלובים של העלייה

מרכיבים, רק אחד מהם בשטחים. שרון יוכל להעביר את כולם לגדה ולגולן, כל משרד של שליחים כחול הפוך, לרמשה. למוקד כוח שלו. שרון ישלט על 100 שליחי העלייה הפרוסים ברחבי העולם, ועל 3500 עוברים בארץ.

ירביו טוענים, שלמעשה יהפוך שרון את 21 מרכזי הקליטה והעוברים המאיישים אותם לסניפי המחנה שלו. כאשר ואם ייכנס שרון לתפקידו, תהיה לו ליטכה כפולה, בתל-אביב ובירושלים. צוות עובדים כפי שירוש, וכשריירי-טלפרינטר, כלי-רכב, חשבון וזרזאות פתוח, נסיעות ללא סוף לחולל. הביקורת הציונית על כל אלה תהיה מיעוטית.

כראש מחלקת העלייה, יהיה שרון, למעשה, השופר של מדינת-ישראל כלפי יהודי העולם. בכל אירוע ציני-צ'לפני כורה הארץ הוא יופיע כמו יצגה של מדינת ישראל. מכיוון שבנושא העלייה יש קונסנוס בין כל חתנויות הציוניות, הרי שיריביו האידיאולוגיים לא יוכלו לבקר את זופעותיו.

כדי שיוכל להיכנס רישמית לתפקידו, חייב מינויו של שרון לקבל את אישור מוסדות ההסתדרות הציונית העולמית ומוסדות הסוכנות היהודית. שרון נתקל בהתנגדות רבה ביותר מצד גורמים שונים. בראשם עומד זושבראש שני האירגונים, אריה דולציין.

לישראל. מסיבה זו הם סבורים שדמותו של "אריק" תהווה גורם מסיכה לארץ. אחרי ההדחה התמודדו על התפקיד המיוחם אנשים בלתי-מוכרים עשירי כריומה. אך כאשר ההתמודדות על התפקיד השולי הוד לא הוכרעה, הבינו לפתע עסקני חרות כי הכיסא הפנוי יכול לפתור בעיות אישיות חמורות במיפלגה ובממשלה.

יצחק שמיר חייב לפתור את הבעיות הבאות: איש מחלקת העלייה, איש משרת יושבראש מוכיחות חרות, ומתן תפקיד הולם לשרון, על פי

המתנהלות ככל יום ראשון בשבוע, למוקד תיקשורתי רב-עוצמה. לפתע הוא יהפוך את דולציין למס' 2 במוקד הכוח שלו.

מעבר לכך חושש דולציין מהאפשרות ששרון יקבל בממשלה, בתוך זמן קצר, תיק לענייני העם היהודי. או הוא יהפוך את דולציין לתפקיד חסר סמכויות וכות.

כדי למנוע אפשרות זו ניסה דולציין, כמו מתנגדיו האחרים של שרון מחרות — מתי דרובלס ממחלקת ההתיישבות, למשל — להציב מיכשול

המיפלגה הליברלית. לדעת דולציין, שרון גם אז למיפלגה נזקים עצומים. דולציין משוכנע ששרון, אשר בכל תפקידיו הציוניים השאיר אחרי כתו אדמה חרוכה, יגרם נזקים גם בתפקיד זה.

יש שתי סכנות נוספות המדררות שינה מעיני יושבראש ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית. כאשר יופיע שרון בישיבות ההנהלה הציונית, הוא לא יתחנף לדולציין, כמו כל השאר. הוא יחולל מהומות, ידרוש הסברים, הוא יהפוך את הישיבות

היו"ר יימנע פטור ממש

ולציין מתנגד לשרון בגלל כמה סיבות. הראשונה, ולא החשובה ביותר, היא על רקע היכרותם ה את זה בתקופה ששרון היה חבר